

"Escriptors d'Amèrica llatina com Cortàzar van agradar molt. Com que no van patir la guerra civil, la seva creació no se'n va ressentir."

ARXIU / COVER

La guerra civil

la guerra, no volia acceptar les conseqüències de la guerra espanyola. Això significava, d'una banda intentar comportar-me com un francès de províncies, cosa fàcil per a un de Barcelona. Llegia revistes franceses com si visqués a Perpinyà o a Tolosa de Lengüadoc. L'últim moment de normalitat literària s'havia produït als anys 30, oblidant-me del que havia vingut després, no perquè no hi havia coses molt bones, sinó perquè estaven marcades per l'estigma de la presència de la guerra. L'evolució normal la continuaven en el cas del castellà els escriptors d'Amèrica llatina perquè no havien passat per la guerra. La meua idea ha estat sempre enllaçar amb l'últim moment de normalitat de la literatura dels anys 30.

- Ara es podria parlar d'un moment de normalitat?
- Sí. Però què entenem per normalitat en aquest cas? El problema sorgit amb el conflicte no s'ha resolt encara, i parlo del problema històric i estètic de la literatura.
- Es tracta aleshores d'un parèntesi irrecuperable?
- Sí que es pot resoldre potser, però el problema és molt complicat. **Les literatures ibèriques, almenys la part que toca el territori espanyol** (en el marc de Portugal no cal aturar-se perquè tampoc no és un exemple de normalitat precisament), **cap als**

anys 30 manifestava coses com la poesia de Foix, la poesia de Riba o la poesia d'Aleixandre, la poesia de García Lorca. Això tenia una direcció determinada que va ser estroncada per la presència de la guerra. En algun cas, com per exemple en Riba, això el beneficia, ja que és millor poeta el Riba de *Bierville* que no l'anterior. Però en general, la literatura se'n ressent per l'estroncament, i encara no s'ha recuperat.

- S'albira algun símptoma de normalitat quan des d'Espanya li han donat un premi important.
- Normalitat cívica, social i ciutadana, és clar que sí. Però aquí parlem de l'evolució normal de la literatura, d'una part més complexa. **L'evolució de la literatura i les inèrcies que van crear les situacions anòmales encara no s'han arreglat del tot, ni tan sols en castellà respecte al mateix castellà.** És un problema d'una gravetat extrema. Sí que s'han resolt aspectes de la convivència ciutadana que no tenen massa a veure amb un procés que ha quedat estroncant i que pertany a la literatura. **Això explica per què va tenir tant d'èxit a partir d'un cert moment a Catalunya i a Espanya en general la literatura d'Amèrica llatina, perquè era la literatura que s'hauria d'haver escrit aquí.** Per això van agradar tant Cortàzar i Octavio Paz. És evidentíssim i no per raons polítiques, sinó per raons estètiques.
- T'ha alegrat especialment haver rebut aquest Premio Nacional de las Letras quan en llengua catalana només Foix havia estat premiat abans?
- Coromines també havia estat premiat, però no en literatura de creació.
- Més coincidències: l'any 85 ocupes el silló que havia deixat vacant Vicente Aleixandre a la Real Academia Española de la Lengua.
- Això és una casualitat, una cosa fortuïta, perquè hi havia dues vacants i em va tocar a mi la d'Aleixandre perquè era poeta. L'altra vacant, que era de l'investigador i filòleg Díaz Plaja la va ocupar Caro Baroja.
- Quina lletra ocupes?
- La lletra O.
- T'agrada ocupar aquesta lletra?
- Qualsevol lletra té el seu interès si vas a buscar-lo.

Literatura d'Amèrica llatina

El lector model en la narrativa per infants i joves

Gemma Lluch

Aquest llibre analitza la narrativa dirigida a un públic no adult des de la perspectiva de la comunicació literària. Se centra en els diferents tipus d'autor, en la influència de les institucions i dels corrents d'opinió educatius, alhora que ofereix una interpretació de la ideologia d'aquests textos.

Universitat de València, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Jaume I

Andrés Ferret: La Huella del Maestro

Andrés Ferret Sobral (Palma, 1940-1996) ha sigut el periodista d'opinió més important de les Balears durant la segona meitat del segle XX. Des de finals dels seixanta, en què s'incorporà a "Diario de Mallorca" com a editorialista i eix de la secció d'opinió, els seus escrits foren una imprescindible guia per a molts lectors. Aquest llibre reuneix una selecció dels seus articles.

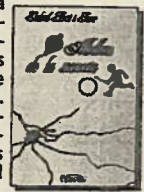

Universitat de les Illes Balears

Albellons de la memòria

Gabriel Florit i Ferrer

Albellons de la memòria és una incursió en els records d'infància i d'adolescència de l'autor, emmarcats en l'ambient de la vila de Sineu, en el cor de Mallorca. Amb un llenguatge molt expressiu i una agilitat narrativa envejable l'autor ens mostra les vivències que el van anar marcant.

Editorial Moll "Tomir", 36